

NÅGRA IAKTTAGELSER RÖRANDE SIMYRA ALBO-
VENOSA GOEZE (DE GEER) OCH EN HOS DEN-
SAMMA FUNNEN PARASITSTIKEL

AF

AUG. EMIL HOLMGREN.

Genom en uppsats »om en nyligen återfunnen svensk natt-fjäril» i denna tidskrifts första årgång¹ har D:r CHR. AURIVILLIUS redogjort för den vackra af DE GEER för något mer än hundra år sedan å en holme i Bottniska viken upptäckta *Simyra albo-venosa Goeze* (DE GEER). Härigenom har denna fjäril ådragit sig en viss uppmärksamhet från våra lepidopterologers sida, och under hänvisning till hvad D:r AURIVILLIUS i den nämnda uppsatsen anfört har jag att här få meddela något ytterligare om samma fjäril.

Under sommaren 1866 vistades jag nämligen i Södermanlands skärgård och fann då under Augusti månad å en helt liten klippholme nära Gåsö en stor mängd för mig obekanta larver, hvilka syntes vara fullvuxna, enär de ströfvade oroligt omkring för att söka lämpliga platser till förpuppning. Jag hemförde ett större antal af dessa larver, af hvilka en del inlades i sprit, några preparerades medelst uppblåsning och de öfriga förvarades i en större blomkruka, i hvilken visserligen icke så få dogo, men också rätt många förpuppade sig. Min förhoppning att få se hvilken fjäril det var, som skulle kläckas ur dessa puppor, blef dock tillintetgjord genom en olyckshändelse med förvaringskrukan. Emellertid visade jag för Prof. BOHEMAN de spritlagda och uppblåsta larver, som jag hade i behåll (och af hvilka ännu en fin-

¹ Ent. Tidskr., Arg. I (1880), H. I, p. 32.

nes kvar i min samling), och meddelade han, att »Prof. SUNDE» VALL för många år sedan funnit dylika larver i Stockholms »skärgård, hvilka han trodde tillhöra *en rar fjäril*», såsom orden föllo. Under de sista åren hafva numera dessa larver af *Simyra albo-venosa* ganska ofta påträffats å små klippholmar i skärgården, och på en dylik liten holme, »*Torskkobben*», belägen i Nämndöfjärden, helt nära Ingarölandet, söker man denna larv aldrig förgäfvets under Augusti månad. Hr Sv. LAMPA samt skolynglingarne E. A. HOLMGREN och G. ZETTERLUND hafva der förlidet år insamlat densamma och lyckats uppföda till förpuppning ett icke ringa antal, och redan i början af Mars d. å hafva vackra, fullt utvecklade fjärilar erhållits.

På de ofta ytterst små klippholmar, der *Simyra*-larver påträffats växer endast några gräs- eller hälfgäs, och det är klart, att å dylika lokaler har larven icke haft tillgång till någon annan föda än de anförda växterna. Men att larven äfven kan lefva af annan föda än gräs, visar det lyckade uppfödandet af densamma, som de nämnda skolynglingarne företagit sig, ty de larver, som af dem insamlats, erhöllo icke någon annan näring än blad af den vanliga aspen och de hafva lika väl lemnat fullt utvecklade fjärilar. Det är att märka att förkrympta aspbuskar äfven någon gång förekomma på de holmar der *Simyra*-larven har sitt tillhåll och det är sålunda möjligt, att han äfven i sitt fria tillstånd, då tillgång finnes, när sig af andra växter än gräs.

Så vidt jag vet har man hittills icke haft sig bekant någon parasit-stekel, som tillbringar sitt larvstadium hos *Simyra*. En sådan är emellertid nu ertappad, i det att G. ZETTERLUND ur en puppa till denna fjäril fått framkläckt en ståtlig Ichneumonid, nämligen *Hepiopelmus leucostigmus*. Beträffande denna stekel har man tillförne icke haft reda på, i hvilken fjärils afföda han lefver såsom parasit. Denna i och för sig ganska viktiga upptäckt torde måhända kunna medföra äfven ett annat intresse af icke så ringa betydelse, nämligen det att man af detta förhållande möjligen skulle kunna draga några slutsatser rörande den i fråga varande fjärilens utbredning här i landet. Det är visserligen sant, att arter, hörande till de s. k. äkta Ichneumoniderna, kunna lefva som parasiter hos olika fjärilsslåg; men man har också exempel på motsatsen eller att en Ichneumonidart hål-

